

Ljungby horn

Text: Lorenzo Hammarsköld, 1812

Musik: trad. Herr Peder, medeltida ballad.

D

Ä rid- da- ren red ge- nom grön- skan- de lund, för att

D E A G D

kä- res- tans bo- ning upp- nå. Då vars- na- de han ut- i

D G D A7 D

skym- ning-ens stund skäl- va sko-ogs- nym- fen fra- am- för sig stå.

Christer Lundh 120911

Ä riddaren red genom grönskande lund,
för att kärestans boning uppnå.
Då varsnade han uti skymningens stund
själva skogsnympfen framför sig stå.

Där stod hon den stolta i skönhet å prakt
med sitt glänsande lockiga hår
å ögon som lyste av kärlekens makt
å en mun som förförande log.

Var hälsad du tappre hon läspade ömt
å guldhornet åt riddaren bjöd.
Drick kärleken till å när hornet du tömt,
sitt då av å tråd dansen med mig.

Jag bjuder dig kärlek å glödande vin
å det åldriga skummande mjöd.
Jag bjuder dig guld ur förgyllande skrjn,
sitt nu av å tråd dansen med mig.

Men riddaren sporrar sin gångare god
å flyr bort med det gyllende horn.
Till Ljungby det bär över heden med mod,
men av ljungeldar spärras hans väg.

Då rider han in på det upplöjda fält,
åt vars färör han korstecknet gör.
Men trollen på heden de skria så gällt,
giv oss åter vårt rövade horn.

Så kom han till Ljungby till kärestans slott
å föll ned för sin älskade brud,
berättar sin färd å hur hornet han fått
å bedyrar sin trohet å dör.